

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 17. & 21. lib. 1. Paralipom. in quibus
describitur Davidis mens de exstruendo Templo, Israëlitarum electio,
initus Populi numerus rejectô illorum consiliô, qui contrarium ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](#)

gi, qui faciliter negotiis divinis obtemperant mandatis: eò quod in ferendo legis onere adjutricem experiantur Dei manum. Quare Christus legem suam suave jugum appellat non tantum ea de causa, quod gravissimum pondere legis Mosaica exonerata sit, sed quod Christus fortissimam gratiam illis succurrat, qui lubentiam animo huic legi colla submitunt. Hinc asserit S. August. lib. de Spirit. & Pat. c. 19. *Gratia data est, ut impleatur lex.* Canticorum 4. Sponsus trinam vice advocat dilectam suam, dicens: *veni de Libano Sponsa mea, veni de Libano, veni: coronaberis.* Libanus iste Ecclesiæ militantis typus est, de quo per sedulam legis observantiam evocatur Sponsa, Christiana videlicet anima, ad Ecclesiam triumphantem ventura. Trinam autem vice vocatur, quia à tota Trinitate vocatur: clamat enim Deus Pater *Iusti*. Quod latine sonat: *veni mecum, aderit tibi mea Omnipotentia, vires tibi aditura, si credis, te huic itineri imparem.* *Veni mecum clamat filius.* Si defuerit tibi sapientia, aderit mea sapientia, quâ illustraberis: *intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac, quâ gradieris &c.* Psal. 31. v. 8. *Veni mecum clamat Spiritus Sanctus: ego igne amoris divini inflammabo pectus tuum, ut fervore concepto non eas tantum in hac via, sed & salias, aut voles: nam amor addit alas.* Quemadmodum ergo pondus eti gravissimum, beneficium plurimum rotularum unicam digitum tractum, altissima turrium conscendit sine labore: ita Lex Evangelica tot divinis adjuta auxiliis facillima redditur impletu. Quam felicem igitur reputare te debes Christiane Lector, quod ex tot millionibus hominum vocatus, Evangelico Jugo colla submiseris.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 17. & 21. lib. I. Paralipom. in quibus describitur Davidis mens de exstruendo Templo, Israëitarum electio, initus Populi numerus rejecto illorum consilio, qui contrarium Davidi suaserant, inde secta Dei pena.

N. 330. Considera 1. **Q**uam ingens sit gratia vocationis ad veram Fidem catholicam: de catholicis enim solis dicitur, quod olim dictum de Hebreis cap. 17. v. 21. *Gens una in terra, ad quam perrexit Deus, ut liberaret, & saceret Populum sibi &c.* Verum quanto major haec ipsa

ipsa censetur, tantò gravior & damnabilior est eorum nequitia, qui vocationi suæ disformiter vivunt: adeò, ut meritò eis obtrudat Apostolus Apocal. 3. v. 1. nomen habes, quod vivas, & mortuus es &c Substantiam sine accidentibus perire necesse est, ita fidem sine operibus. & sicut homo in optima navi positus, si nec vela explicet, quò ventum capiat, nec manus exserat, quā remos ducat, & propellat navim, optatum non assequitur littus: ita qui verâ fide imbutus, vi tutis opera negligit, æternæ Beatitudinis portum non obtinebit. Quid faciendò? non quid tantùm credendò, vitam eternam possidebo? quærerit Salutis suæ cupidus adolescens Lucæ 10. atque hinc S. Petrus 2. c. 1. admonet: fatagite, ut per bona opera certam vocationem & electionem faciatis. Cœlum merces est, ergo illud emi oportet. Corona est: ergo præsupponit conflictum. Lucrum est: ergo pretium exigit. Terminus est: ergo viam objicit transeundam. Non tantùm comparatur thesauro, qui merâ sorte quandoque reperitur, sed & Margarita, ad quam è profundo mari extrahendam requiritur labor. Non tantùm assimilatur fonti hortorum, qui sèpè beneficò naturæ scaturit, sed & puteo aquarum viventium Cantic. 4. v. 15. Quem humanâ industriâ fodi necessum est. Etiam Dæmones dicuntur credere, & contremiscere, inde tamen salutem suam non assequuntur. Rectissime igitur Fidem Catholicam S. Vincentius Ferrer. Rachelem nominat, quæ Christianum hominem mariti locô compellat, afferens: Da mihi liberos, id est bona opera, alioquin moriar. Genes. 30. pulcherrima sunt, quæ ad hoc propositum fusori quidem, sed non minus gratò calamò scribit S. Chrysost. Serm. 23. ad Popul. fidelem non ex solo munere Dei, sed ex nobilitate vita videre oportet: honoris enim magnitudo pro honoris Dignitate vivere nolentibus, sit major supplicii accessio. Fidelem igitur non tantùm ex his, quæ ipse præstat, par est effulgere, & ex omnibus esse partibus manifestum: ex incessu, ex aspectu & ex voce. Non ad ostentationem, sed ad videntium utilitatem Nunc autem unde te queam agnoscere? nam sive à loco te discere voluero? in theatris & in locis inquis commorantem te intueor, in malignantium consiliis, in foro & in conventiculis hominum perditorum. Sive ab aspectus forma? video, te cachinnantem, & dissolutum. Sive à vestitu? cerno te, nihilomelius compositum à versantibus in scena. Sive à sociis? video, te mundanis & peccatoribus stipatum. Sive à verbis? nihil sanum aut necessarium aut vite nostra conferens loquentem audio. Sive in mensa? & hic major apparebit accusatio. Unde igitur te potero fidelem agnoscere? &c. hæc verba bene ponderes Christiane Lector; annon & te quoque tangant?

Kkk 3

Con-

N.331. Considera 2. Quid mali evenire soleat illis, qui bonis aliorum consiliis non acquiescunt, sive tantum rationis ductum sequentes. David enim, et si virorum prudentissimus, pessimè tamen erravit, dum rejecto Ministrorum suorum consilio cap. 21. numerari voluit subditos suos: quare peccati sui ultorem illico sensit Deum, horrenda peste subditos ejus affligentem. Sicut homini ignota loca peraganti nil magis necessarium, quam Ducem itineris peritum sequi; ita cum ob naturæ per peccatum corruptæ statum virtutis tramitem & veræ sapientiæ semitam ignoremus, aliorum consiliis & auxiliis obsequi oportet. Ingeniosa est illa de hirundine fabula. Hæc avis cum semel iterumque alias monuisset volucres, ut semina lini eruerent, hoc verò consilium surda aure acciperent omnes, illa quantociùs in urbes & oppida fere contulit, ibidem moratura. Ceteris deinde avibus subsidiò lini captis strenue illusit, tuta suo in teatro sedens. Quare ò Christiane! ne tartareus auceps frequenter te per illecebras capiat, prudentium & piorum virorum consiliis utere: divinò probata Oraculò res est Proverb. 15. dissipari cogitationes, ubi non est consilium. & eruditè admodum S. Greg. Nissen. cap. 3. de Opif. humil. ait: ò rem admirabilem? sol creatur nullà deliberatione præcedente, cōdemque pacto Cœlum, quibus duobus nihil potest esse par in rebus creatis. Ad solius hominis formationem Creator ille rerum quadam cum consideratione accedit: nam naturam nostram condidit velut Instrumentum quoddam, Regno administrando idoneum, quasi diceret: *creatus est homo, ut cum consilio gubernet, & ex sui motione disceret, quod pacto & ipse reliqua moliretur &c.*

Doctrina 4.

Defumpta ex cap. 22. & 28. lib. 1. Paralipom. in quibus describitur Davidus zelus in preparandis ad Fabricam Templi expensis. Ejus Oratio ad Proceres de ornato Templi & Vasorum &c.

N.332. Considera 1. **C**hristianos Voluntariæ Paupertatis amatores iisdem verbis uti posse, in Spirituali sensu acceptis, qualibū usus fuerat Rex David cit. cap. 22. v. 14. asserens: *ecce! ego in Paupertate mea preparavi impensas Domus Domini.* Enim verò si ad Spirituale Ædificium, divinæ Majestati erendum, se instar Impensarum habent varia-

rum